

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9C/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203673
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2014:7814203673.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava v právnej veci žalobcov: 1.) G. V., O.. X.X.XXXX, V. E., M.B. XX, 2.) W. V., O.. XX.X.XXXX, V. E., M. XX, 3.) T. V., O.. XX.XX.XXXX, V. E., F. N. XXXX/XX, 4.) D. V., O.. XX.XX.XXXX, V. E., F. N. XX, 5.) G. V., O.. XX.XX.XXXX, V. E., K. XX, 6.) R. V., O.. X.X.XXXX, V. E., K. X, 7.) R. V., O.. XX.X.XXXX, V. E., K. X a 8.) R. M., E.. V., O.. XX.X.XXXX, V. E., L. XX, všetkých zastúpených žalobkyňou v 1. rade G. V. ako splnomocnenou zástupkyňou, proti žalovanému JUDr. Róbertovi Tutkovi, súdному exekútorovi, Exekútorový úrad Rožňava, Čučmianska dlhá 26, právne zastúpenému JUDr. Martinom Salokom, advokátom Advokátskej kancelárie SITÁR & SALOKA so sídlom v Košiciach, Zvonárska 8, o zaplatenie 2.470,92 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcov v 1. až 8. rade **z a m i e t a .**

Z a v ä z u j e žalobcov v 1. až 8. rade uhradiť žalovanému trovy konania vo výške 294,50 € súdneho poplatku a 540,83 € trov právneho zastúpenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet číslo: F. X. X. H. V. F., R..F., P. M..

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa W. V. sa v konaní pôvodne vedenom pod sp.zn. 8C/23/2008 podanou žalobou domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 2470,92 € a náhrady trov konania. Poukázala na skutočnosť, že u žalovaného v rámci exekučného konania vedeného pod spisovou značkou 8Er/18/2005 bola vedená exekúcia vo veci oprávneného U. D. na uspokojenie pohľadávky oprávneného na základe exekučného titulu 6C/932/01 Okresného súdu v Rožňave vo výške 8962,36 € so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 1.9.2000 do zaplatenia ako aj náhrady trov 448,12 € a trov exekúcie. Pôvodná žalobkyňa na exekútorском úrade vyplatila v hotovosti sumu 9427,07 €, o čom jej bolo vystavené potvrdenie a oprávnený U. D. sa s ňou dohodol, že ďalej nebude vymáhať úroky z omeškania vo výške 17,6 %, čo aj písomne oznámil exekútorovi. Po úhrade istiny a trov pôvodného konania vo výške 9427,07 € dňa 25.7.2005 uhradila ďalšiu platbu vo výške 1128,59 € ako trovy exekúcie 25.7.2005. Následne ešte uhradila 3 x 165,97 € a to 8.8.2005, 13.8.2005 a 1.8.2005 a 23.8.2005 uhradila 331,94 €. Ďalej jej ešte boli sťahované peniaze z dôchodku, takže celkovo uhradila sumu 12.493,66 €, z ktorej žalovaný poslal oprávnenému 9792,21 € a suma 2684,69 € bola ponechaná na trovy exekúcie. Na trovách exekúcie teda zaplatila 4209,65 €. V exekučnom konaní požiadala o zastavenie exekúcie a súd uznesením číslo konania 8Er/18/2005-54 zo dňa 6.7.2006 exekúciu zastavil. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený a žiadal, aby sa v exekúcii pokračovalo, nakoľko on trval aj na vymožení všetkých úrokov z omeškania. Krajský súd v Košiciach uznesením číslo konania 2CoE/107/2006-65 zo dňa 28.2.2007 uznesenie Okresného súdu Rožňava potvrdil. Z dôvodov rozhodnutia krajského súdu vyplynulo, že pri zastavení exekúcie sa musí vychádzať z ustanovenia § 14 Vyhl. 288/1995 Z.z., preto bol exekútor povinný vyhotoviť časovú špecifikáciu jednotlivých úkonov exekučnej činnosti a krajský súd bol toho názoru, že trovy exekútora sú nepomerne nižšie, ako suma 1128,59 €, ktorú vyplatila pôvodná

žalobkyňa dňa 25.7.2005. Žalovaný vrátil pôvodnej žalobkyni 1353,35 € a 53,44 €, avšak nešpecifikoval, ako došiel k týmto sumám. Uviedla, že nevie celkom presne, na akú sumu má exekútor nárok, pretože trovy napriek jej výzve nevyčíslil, ale trvala na tom, že je to najviac suma 331,94 € a preto požadovala vrátiť sumu 2470,92 €.

Súd rozsudkom číslo konania 8C/23/2008-114 zo dňa 15.10.2008 zaviazal žalovaného uhradiť pôvodnej žalobkyni 16,56 €, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť vo vyhovujúcej časti dňa 11.12.2008 s tým, že voči zamietavej časti podala odvolanie pôvodná žalobkyňa a trvala na vyhovení žalobe v celom rozsahu.

Pôvodná žalobkyňa zomrela dňa 13.5.2009 a na jej miesto do konania vstúpili jej právni nástupcovia - žalobcovia v 1. až 8. rade, pričom pohľadávka pôvodnej žalobkyne uplatnená v tomto konaní nebola prejednaná v dedičskom konaní po poručiťke - pôvodnej žalobkyni - vedenom pod sp.zn. 9D/58/2009.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom číslo konania 1Co/11/2009-187 zo dňa 23.6.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.8.2011, zmenil rozsudok súdu I. stupňa v zamietavom výroku tak, že zaviazal žalovaného uhradiť žalobcom v 1. až 8. rade sumu 2454,35 € s tým, že táto suma patrí do dedičstva po nebohej W. V..

Žalovaný podal dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.6.2011 a namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov a nesprávne právne posúdenie vo veci z dôvodu, že žalovaný v konaní vo vzťahu k pôvodnej žalovanej bol exekútorom a nemohol byť teda zaviazaný na vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal aj na ustanovenie § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ktoré sa použije aj na konania začaté pred 1.9.2005.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením spisová značka 1Cdo/7/2012 zo dňa 26.2.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14.4.2014, zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach 1Co/11/2009 zo dňa 23.6.2011 a rozsudok Okresného súdu Rožňava 8C/23/2008-114 zo dňa 15.10.2008. Z dôvodov uznesenia vyplýva, že vzťah medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovaným vznikol medzi účastníčkou exekučného konania a súdnym exekútorom vykonávajúcim exekučnú činnosť a išlo tu o verejnoprávny vzťah, a nie súkromnoprávny vzťah. Preto nemohlo na strane exekútora vzniknúť bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Preto žalovaný dôvodne namietal, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Súd je povinný právne posúdiť a podriaďiť zistené skutkové okolnosti pod určitú právnu normu bez ohľadu na to, či je uvedený v žalobe správny alebo nesprávny právny dôvod požadovaného plnenia. Vo veci bolo potrebné pred rozhodnutím o žalobe pôvodnej žalobkyne „o vydanie bezdôvodného obohatenia“ vyriešiť otázku, či žalobou uplatnený nárok nevyplýva zo vzťahu zodpovednosti súdneho exekútora za škodu spôsobenú účastníkovi konania v zmysle § 33 ods. 1 Exekučného poriadku. Keďže prvostupňový, ani odvolací súd z tohto aspektu žaloby neposúdili, rozhodnutia boli predčasné a vecne nesprávne. Preto boli obidva rozsudky zrušené a vec vrátená súdu I. stupňa na ďalšie konanie, v ktorom súd rozhodne aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania.

Žalobcovia v 1. až 8. rade ako právni nástupcovia pôvodnej žalobkyne zotrvali na podanej žalobe na zaplatenie 2470,92 € a navrhovali zaviazat' žalovaného zaplatiť žalovanú sumu z titulu náhrady škody, ktorá im vznikla v súvislosti s činnosťou súdneho exekútora, ktorý si uplatnil trovy exekučného konania za výkon exekučnej činnosti nezákonne. Výška trov konania presahovala sumu zodpovedajúcu právnomu predpisu, na ktorú by mal žalovaný nárok. Navrhli, aby Okresný súd Rožňava postupoval v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a vyhovel žalobe v celom rozsahu. Na nariadenom pojednávaní sa žalobcovia nezúčastnili a svoju neúčasť písomne ospravedlnili prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne - žalobkyne v 1.rade. Navrhli vec prejednať a rozhodnúť v ich neprítomnosti. Tropy konania nevyčíslili, ani si ich neuplatnili a nenavrhli vykonať ďalšie dokazovanie.

Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že pôvodnej žalobkyni nič nedlhuje z titulu preplatku na vymáhanej pohľadávke alebo na trovách konania. Predložil presné vyčíslenie trov a poukázal na exekučný spis, kde urobil procesné vyjadrenia. Do zastavenia exekúcie vymohol celkovo sumu 13636,73 €, z čoho 9808,97 € odovzdal oprávnenému. Suma predstavovala istinu, trovy konania a časť z úrokov z omeškania, dokiaľ nebola exekúcia zastavená. Zo zvyšku sumy, ktorá mu ostala, si uspokojil svoje trovy a to 20 % z vymoženej sumy 9808,97 €, čo predstavovalo 1961,76 € navýšené o 19 % DPH vo výške

372,73 € a hotové výdavky v sume 27,75 €, navýšené o 19 % DPH vo výške 5,28 €, čo predstavovalo poštovné a náhradu stratu času. Spolu trovy exekúcie boli vyčíslené sumou 2367,52 € a prebytok v sume 1460,23 € bol zaslaný pôvodnej žalobkyni a preto je potrebné žalobu zamietnuť. Poukázal na doklady o vrátení finančných prostriedkov pôvodnej žalobkyni a to 1353,35 € a 53,44 € osobne a 53,44 € zaslal poštovou poukážkou.

V dovolaní žalovaný poukázal na to, že 27.1.2005 začalo exekučné konanie v prospech oprávneného U. D. proti pôvodnej žalobkyni. Dňa 9.2.2005 bol žalovaný poverený ako exekútor vykonať exekúciu proti pôvodnej žalobkyni ako povinnej. Upovedomenie o začatí exekúcie prevzala 29.4.2005, kde boli vyčíslené predbežné trovy exekúcie vo výške 4083,62 €. Pôvodná žalobkyňa nevzniesla námietky voči upovedomeniu o začatí exekúcie a preto bol vydaný exekučný príkaz, ktorý pôvodná žalobkyňa prevzala 3.6.2005. Dňa 1.6.2005 prevzala exekučný príkaz na predaj nehnuteľností a 7.7.2005 prevzala exekučný príkaz vykonaním exekúcie zriadením exekučného záložného práva. Až po týchto úkonoch pôvodná žalobkyňa navrhla oprávnenému, že dobrovoľne uhradí časť vymáhanej pohľadávky a to istinu a trovy súdneho konania. Dohodli sa tak, že ak uhradí oprávnenému vymáhanú istinu, trovy pôvodného súdneho konania a súdnemu exekútorovi trovy exekúcie, oprávnený sa vzdá práva na zaplatenie úrokov a navrhne exekúciu zastaviť. Pôvodná žalobkyňa mala poskytnúť plnenie do 25.7.2005 a preto oprávnený dňa 22.7.2005 predložil žalovanému oznámenie s rozvázovacou podmienkou ohľadom úhrady istiny, súdnych trov a trov exekúcie, že podáva návrh na zastavenie exekúcie. Keďže pôvodná žalobkyňa nedodrжала dohodu, oprávnený podal 5.8.2005 u žalovaného späťvzatie návrhu na zastavenie exekúcie. Pôvodná žalobkyňa dňa 25.7.2005 zaplatila v hotovosti na exekútorskom úrade 9427,07 € a 1128,59 € na úhradu trov exekúcie. Dňa 1.8.2005 pôvodná žalobkyňa uhradila v hotovosti na exekútorskom úrade sumu 165,97 €, dňa 8.8.2005 sumu 165,97 €, dňa 15.8.2005 sumu 165,97 € a dňa 23.8.2005 sumu 331,94 € - spolu uhradila 11385,51 €. Žalovaný uhradil oprávnenému dňa 25.7.2005 sumu 8397,66 €, dňa 9.8.2005 sumu 165,97 €, dňa 11.8.2005 sumu 165,97 €, dňa 24.8.2005 sumu 497,91 €, dňa 14.9.2005 sumu 768,39 €, dňa 30.9.2005 sumu 119,83 €, dňa 17.10.2005 sumu 95,60 €, dňa 10.11.2005 sumu 95,43 €, dňa 21.12.2005 sumu 95,43 €, dňa 9.1.2006 sumu 95,43 €, spolu 9808,97 €.

Pôvodná žalobkyňa uhradila 11385,51 € a zrážkami z dôchodku jej bola zrazená suma 2251,21 € a spolu tak pôvodná žalobkyňa uhradila 13636,73 €. Exekučné konanie 8Er/18/2005 bol zastavené uznesením zo dňa 6.7.2006 v spojení s uznesením 2CoE/107/2006-65 zo dňa 28.2.2007.

Žalovaný poukázal na ustanovenie § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ktoré upravuje, ktoré ustanovenia Exekučného poriadku sa použijú aj na konania začaté pred 1.9.2005. V prejednávanej veci použitie ustanovenia § 47 ods. 3 Exekučného poriadku nie je možné aj s použitím § 5 ods. 2 Vyhl. 288/95 Z.z., nakoľko by museli byť splnené súčasne dve podmienky a to, že povinný uhradí pohľadávku po začatí exekučného konania a skôr ako mu uplynie lehota na podanie námietok. Pôvodná žalobkyňa uhradila pohľadávku po začatí konania, avšak po márnom uplynutí lehoty na podanie námietok a preto exekútor si neuplatňoval odmenu podľa § 5 ods. 2 Vyhl. 288/95 Z.z. V konaní došlo k vymoženiu peňažného plnenia pred zastavením exekúcie a preto pri výpočte odmeny bolo použité ustanovenie § 16 ods. 2 Vyhl. 288/95 Z.z.

Žalovaný nesúhlasil s možnosťou použitia ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka tak, ako si ho uplatňovala pôvodná žalobkyňa z dôvodu, že svoju činnosť vykonával ako exekútor. Exekútor môže zodpovedať len za škodu, ktorú spôsobil sám alebo jeho zamestnanec, ako je to uvedené v § 33 ods. 1 Exekučného poriadku.

Pri zodpovednosti za škodu v zmysle § 33 Exekučného poriadku žalovaný poukázal na ustanovenia Zákona 514/2003 Z.z., kde je upravený osobitný postup pri náhrade škody, ktorý nebol dodržaný a preto aj v prípade, že by existovala škoda, nebolo by ju možné priznať. Žalovaný zdôraznil, že žalobcom v 1. až 8. rade nemohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie a nevznikla im ani škoda z výkonu činnosti žalovaného ako exekútora, nakoľko v exekučnom konaní si trovy exekúcie vyčísli správne a nemá žalobcom v 1. až 8. rade dôvod niečo vrátiť a preto navrhol žalobu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 540,83 € a náhrady za súdny poplatok za podané dovolanie vo výške 294,50 €.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi a to s pripojeným exekútorským spisom EX/85/2005, exekučným spisom tunajšieho súdu 8Er/18/2005 (č.l. 27-99), z ktorého vyplýva, že na základe návrhu

oprávneného U. D. voči povinnej W. V. - pôvodnej žalobkyni v tomto konaní, exekútor JUDr. Róbert Tutko - žalovaný v tomto konaní, viedol exekúciu na uspokojenie pohľadávky oprávneného na základe rozsudku Okresného súdu v Rožňave 6C/932/2001-166 zo dňa 22.4.2004, právoplatného 10.6.2004 na uspokojenie sumy 8962,36 € so 17,6 % úrokom z omeškania od 1.9.2000 do zaplatenia a náhrady trov konania vo výške 448,12 €.

Súd v konaní vydal poverenie č. 5808/2650 zo dňa 9.2.2005, na základe ktorého vydal exekútor upovedomenie o začatí exekúcie dňa 20.4.2005, ktoré prevzala pôvodná žalobkyňa 29.4.2005. Exekúcia sa mala vykonať zrážkami z iných príjmov, predajom hnutelných vecí a predajom nehnuteľností. Vymáhaný nárok predstavoval sumu 8962,36 € istiny, úroky z omeškania 7312,09 € a od 20.4.2005 17,6 % úroky z istiny do zaplatenia, trovy pôvodného konania 464,71 € a predbežne boli vyčíslené trovy exekúcie sumou 4083,62 €. Pôvodná žalobkyňa bola poučená v upovedomení o začatí exekúcie, že môže vzniesť v lehote do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii a do 3 dní námietky voči trovám exekúcie. Zároveň bola vyzvaná, aby do 14 dní od doručenia upovedomenia uspokojila pohľadávku oprávneného, jej príslušenstvo a trovy exekúcie, inak vykoná exekúciu. Povinná v exekučnom konaní dňa 21.7.2005 oznámila exekútorovi, že je ochotná uhradiť sumu 8962,36 € s tým, že by jej oprávnený odpustil úroky z omeškania a uhradila by aj trovy exekúcie, ak by jej boli odpustené vo výške 50 %. Oprávnený v exekučnom konaní 22.7.2005 oznámil exekútorovi, že po úhrade istiny a úrokov z omeškania pôvodnou žalobkyňou navrhuje exekučné konanie zastaviť. Dňa 5.8.2005 oprávnený v exekučnom konaní oznámil exekútorovi, že nenavrhuje zastaviť exekúciu z dôvodu, že pôvodná žalobkyňa nedodržala dohodu a nezaplatila istinu a trovy konania do 25.7.2005, ani v predĺženej lehote do 31.7.2005. Súd uznesením 8Er/18/2005-54 zo dňa 6.7.2006 exekúciu zastavil, pričom súd o trovách exekúcie nerozhodoval. Krajský súd v Košiciach v konaní 2CoE/107/2006-65 zo dňa 28.2.2007 potvrdil uznesenie súdu I. stupňa, náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že dospel k záveru, že oprávnený navrhol zastavenie exekúcie a následne svoje späťvzatie zobral späť, avšak to už nebolo účinné a preto bolo potrebné exekúciu zastaviť. Zároveň poukázal na to, že o odmene súdneho exekútora pri zastavení exekúcie sa musí vychádzať z ustanovenia § 14 Vyhl. 288/1995 Z.z.

Z výzvy pôvodnej žalobkyne žalovanému na vrátenie trov exekúcie vyplýva, že pôvodná žalobkyňa potvrdzuje, že jej boli vrátené sumy 53,44 €, 1353,35 € dňa 18.7.2007 a domáhala sa vrátenia vyššej sumy celkovo vo výške 2470,92 €.

Z vyjadrenia exekútora v exekučnom konaní vyplynulo, že celkovo vymohol a odovzdal oprávnenému sumu 9808,97 €, z čoho mu patrí odmena vo výške 2367,69 € pozostávajúca z odmeny a to 20 % z vymoženej sumy - 1961,76 € + 19 % DPH 372,73 € a z náhrady hotových výdavkov vo výške 27,75 € + 19 % DPH 5,28 €. Preplatok vo výške 1460,23 € bol vrátený žalobkyni dňa 18.7.2007 osobne a 4.9.2007 poštovou poukážkou suma 53,44 €.

Súd sa ďalej oboznámil aj s výdavkovými dokladmi žalovaného, kde pôvodná žalobkyňa potvrdila príjem sumy 53,44 € a 1353,35 € dňa 18.7.2007 a doklad o úhrade sumy 53,44 € prostredníctvom pošty zo dňa 4.9.2007.

Z prehľadu hotových výdavkov vyplýva, že exekútor uhradil na poštovnom 16,46 € a za náhradu za stratu času si celkovo uplatnil 11,29 €.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcov v 1. až 8. rade nie je dôvodná a preto ju zamietol.

Predmetom konania bol návrh žalobcov v 1. až 8. rade na úhradu sumy 2470,92 € ako preplatku na trovách exekúcie v rámci exekučného konania 8Er/18/2005 tunajšieho súdu. Rozsudkom 8C/23/2008-114 zo dňa 15.10.2008 bol žalovaný právoplatne zaviazaný uhradiť ešte pôvodnej žalobkyni 16,56 € z titulu preplatku trovách exekúcie, ktoré patria exekútorovi. V tomto konaní súd teda posudzoval žalobu žalobcov v 1. až 8. rade na vrátenie uplatnenej sumy 2470,92 € z titulu náhrady škody, ako ju upresnili žalobcovia v 1. až 8. rade po zrušení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky 1Cdo/7/2012.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že exekučné konanie bolo začaté dňa 27.1.2005 a to podaním návrhu oprávneného U. D.Á. u exekútora a ukončené bolo dňa 2.5.2007, keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie 8Er/18/2005, ktorým sa exekúcia zastavila.

V uvedenom období exekútor vykonával exekúciu a vymohol celkovo 13636,73 € z čoho 9808,97 € poukázal oprávnenému, vrátil pôvodnej žalobkyni 1460,23 € a ponechal si z titulu trov exekúcie sumu 2367,53 €.

V rámci exekučného konania súd o trovách exekúcie nerozhodol s tým, že exekútor si osobitne trovy exekúcie neúčtoval, nakoľko sa uspokojil v priebehu výkonu exekúcie do zastavenia exekúcie.

Podľa § 196 Zákona 233/1995 Z.z. ďalej Exekučného poriadku v platnom znení ku dňu zastavenia exekúcie (2.5.2007):

Za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17ba) zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 197 Exekučného poriadku:

(1) Náklady podľa § 196 uhradza povinný.

(2) Exekútor môže požadovať od oprávneného primeraný preddavok na odmenu a na náhradu hotových výdavkov.

(3) Platiteľom preddavku podľa odseku 2 je súd, ak ide o vykonanie exekúcie na vymożenie pohľadávky na výživnom.

Podľa § 199 Exekučného poriadku:

Výšku odmeny exekútora, náhrady hotových výdavkov, náhrady za stratu času, spôsob ich určenia a výšku primeraného preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov exekútora (§ 196 a § 197 ods. 2) ustanoví ministerstvo po dohode s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom.

Podľa § 200 Exekučného poriadku:

(1) Trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

(2) Ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

(3) Trovy exekúcie vymôže exekútor niektorým zo spôsobov určených na vymożenie peňažnej pohľadávky vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie.

Podľa § 203 ods. 1,2 Exekučného poriadku:

(1) Ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

(2) Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymożenie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

V prejednávanej veci nenastal prípad v zmysle ustanovenia § 203 ods. 1,2 exekučného poriadku, kde by bolo dôvodné, aby trovy exekúcie hradil oprávnený. Bolo potrebné použiť ustanovenie § 197 ods. 1 Exekučného poriadku.

Podľa § 27a Vyhl. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, ďalej Vyhlášky, v exekučných konaniach začatých do 30. apríla 2008 patrí exekútorovi odmena podľa doterajších predpisov.

Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie súd pre posúdenie spornej veci vychádzal z ustanovení Vyhl. 288/1995 Z.z. v platnom znení v čase zastavenia exekúcie (2.5.2007).

Podľa § 4 ods. 1,2 Vyhlášky

(1) Základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymáhanej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak (§ 6, § 14 až 16).

(2) Ak však ide o exekúciu na podklade exekučného titulu, v ktorom sa oprávnenému priznáva právo na opakujúce sa dávky, základom na určenie odmeny súdneho exekútora je trojročné plnenie.

Podľa § 5 ods. 1,2,3 Vyhlášky

(1) Odmena súdneho exekútora je 20% zo základu na jej určenie, najmenej však 500 Sk a najviac 1 000 000 Sk.

(2) Ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie podľa § 46 ods. 3 zákona, patrí mu 50% z odmeny vypočítanej podľa odseku 1.

(3) Ustanovenia o náhrade hotových výdavkov a o náhrade za stratu času pri výkone exekučnej činnosti tým nie sú dotknuté.

Podľa § 14 Vyhlášky

(1) Ak súdny exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje

a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na exekúciu,

b) paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti.

(2) Základná hodinová sadzba podľa odseku 1 písm. a) je 200 Sk za každú aj začatú hodinu. Súdny exekútor je povinný vyhotoviť časovú špecifikáciu jednotlivých úkonov exekučnej činnosti.

(3) Paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 100 Sk..

Podľa § 15 Vyhlášky

(1) Paušálnou sumou sa odmeňujú tieto úkony exekučnej činnosti:

a) získanie poverenia na vykonanie exekúcie,

b) doručenie príkazu na začatie exekúcie,

c) doručenie upovedomenia o začatí exekúcie,

d) doručenie exekučného príkazu,

e) doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie,

f) doručenie rozhodnutia súdu vydaného v exekučnom konaní,

g) každé zisťovanie bydliska povinného,

h) každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného,

i) každé zisťovanie účtu povinného,

j) každé ďalšie zisťovanie majetku povinného.

(2) Pri exekučných úkonoch, ktoré súdny exekútor vykoná v čase od 18.00 h do 8.00 h alebo v deň pracovného pokoja alebo v deň pracovného voľna, patrí súdnemu exekútorovi odmena zvýšená o 50% zo základu odmeny (§ 14).

Podľa § 16 Vyhlášky

(1) Ak súd zastaví exekúciu len čiastočne, pretože zastavenia exekúcie sa týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti, pri určovaní odmeny súdneho exekútora sa postupuje podľa § 5 alebo podľa § 7 až 13.

(2) Ak súdny exekútor pri exekúcii na peňažné plnenie vymôže časť pohľadávky pred jeho vylúčením z vykonávania exekúcie alebo pred jej zastavením, pri určovaní jeho odmeny sa postupuje podľa § 5 s tým, že základom na určenie tejto odmeny je výška vymoženej pohľadávky.

V exekučnej veci došlo k vymoženiu časti pohľadávky pred zastavením exekúcie a preto pri odmene exekútora bolo potrebné postupovať v súlade s § 16 ods. 2 Vyhlášky s tým, že základom na určenie odmeny v zmysle § 5 Vyhlášky je výška vymoženej pohľadávky.

Exekútor vymohol pre oprávneného pohľadávku vo výške 9808,97 € ktorá pozostávala z istiny, trov pôvodného konania a časti úrokov z omeškania, z ktorej mal nárok na odmenu vo výške 20 %, čo by predstavovalo sumu 1961,79 €. Keďže exekútor je platiteľom DPH podľa osobitného zákona, v zmysle § 196 Exekučného poriadku v platnom znení ku dňu zastavenia exekúcie sa zvyšuje odmena o DPH vo výške 19 %, čo predstavuje 372,74 € (spolu 2334,53 €) a zároveň exekútor mal právo na náhradu hotových výdavkov. Tieto predstavujú poštovné vo výške 16,46 € podľa špecifikácie:

Názov tlačiva Počet obálok doporučené Počet obálok DVR Poštovné
Upovedomenie o začatí z 20.4.2005 1x28,- Sk 2x30,- Sk 88,- Sk
Zmluva o vykonaní exekúcie 1x28,- Sk 28,- Sk
Príkaz na začatie ex. z iných príjmov 1x30,- Sk 30,- Sk
Exekučný príkaz z iných príjmov 1x28,- Sk 2x30,- Sk 88,- Sk
Žiadosť o udelenie súhlasu na predaj nehn. 1x28,- Sk 28,- Sk
Exekučný príkaz predaj nehn. 2x28,- Sk 1x30,- Sk 86,- Sk
Upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie 2x28,- Sk 56,- Sk
Exekučný príkaz na vykonanie ex.záložné právo 1x28,- Sk 1x30,- Sk 58,- Sk
Oznámenie z 18.7.2007 1x34,- Sk 34,- Sk
Spolu: 496,- Sk
Spolu v €: 16,46 €

Exekútor si účtoval za stratu času 11,29 € navýšené o DPH, o ktorej súd právoplatne rozhodol rozsudkom zo dňa 15.10.2008 vo výroku o priznaní sumy 499,00 Sk v prospech pôvodnej žalobkyne.

Súd neuznal tvrdenia žalobkyne v časti vrátenia odmeny za vykonanie exekúcie, kde tvrdila, že exekútor mal nárok na odmenu cca vo výške 10.000,- Sk vzhľadom na ust. § 14 a 15 Vyhlášky 288/1995 Z.z., nakoľko takto sa postupuje vtedy, ak nedôjde k vymoženiu žiadnej sumy a dôjde k zastaveniu exekúcie, resp. vylúčeniu exekútora z vykonávania exekúcie. V prejednávanej veci jednoznačne bolo preukázané, že exekútor časť exekvovanej sumy vymohol a preto mu patrí odmena v zmysle § 16 ods. 2 v spojení s § 5 citovanej vyhlášky.

V exekučnej veci nedošlo ani k situácii v zmysle § 5 ods. 2 Vyhlášky, kde by exekútor upustil o vykonania exekúcie v zmysle § 46 ods. 3 Exekučného poriadku, kde by mu patrila odmena len vo výške 50 % odmeny vypočítanej podľa odseku 1.

Upustenie od vykonania exekúcie je podmienené tým, že povinný dobrovoľne splní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Patrí sem aj náhrada trov exekúcie vrátane odmeny a nákladov exekútora ku dňu dobrovoľného splnenia. Ak teda povinný nezaplatí trovy exekúcie, nemožno použiť pravidlo o upustení od vykonania exekúcie. Exekútor upustí od vykonania exekúcie aj v prípade, ak povinný plnil čiastočne a oprávnený s upustením od vykonania exekúcie súhlasí. Súhlas oprávneného musí byť výslovný a spravidla písomný alebo do zápisnice u exekútora.

V exekučnej veci oprávnený oznámil, že trvá na vymáhaní istiny a trov súdneho konania a po úhrade týchto súm a trov exekúcie navrhol exekučné konanie zastaviť. Následne oznámil exekútorovi, že berie späť návrh na zastavenie exekúcie pre nedodržanie dohody.

Na základe vyššie uvedeného teda exekútor nemohol upustiť od vykonania exekúcie po čiastočnom plnení pôvodnou žalobkyňou.

Súd zistil, že nenastal ani prípad podľa § 47 ods. 3 Exekučného poriadku, kde v lehote na podanie námietok mala možnosť žalobkyňa plniť a vtedy by mal exekútor nárok na odmenu v rovnakom rozsahu, ako keby došlo k upusteniu od vykonania exekúcie a to v zmysle § 47 ods. 3 Exekučného poriadku. V súlade s § 238 ods. 2 Exekučného poriadku ustanovenie § 47 ods. 3 okrem iných sa použije aj na konania začaté pred 1.9.2005.

Bolo jednoznačne preukázané, že do zastavenia exekúcie exekútor vymohol celkovo sumu 13636,73 € a to čiastočne plnením pôvodnej žalobkyne v hotovosti a čiastočne zrážkami z jej dôchodku. Preto súd dospel k záveru, že exekútorovi patrí odmena vo výške 20 % zo sumy, ktorú vymohol a odovzdal oprávnenému navýšená o DPH, ako aj náhrada poštovných výdavkov.

Celkovo vymožená suma v Sk: 410.820,00 Sk

Vymožená suma pre oprávneného: 295.505,00 Sk

Odmena exekútora z vymoženej sumy uplatnená exekútorom + DPH 19 % : 59.100,00 Sk (správna suma by bola 59.101,00 Sk) + 11.229,00 Sk DPH (19 % DPH platná v čase ukončenia exekúcie - správne 11.229,19 Sk) + hotové výdavky - poštovné 496,00 Sk, spolu: 70.825,00 Sk (správna suma by bola 70.826,19 Sk).

Exekútorovi spolu patrí v exekučnej veci 8Er/18/2005 odmena a náhrada hotových výdavkov vo výške: 70.825,00 Sk, čo predstavuje 2350,95 € (správna suma by bola 70.826,19 Sk / 2350,99 €).

Exekútor si ponechal na úhradu trov exekúcie sumu 71.324,00 Sk, ktorá pozostávala zo sumy 59.100,00 Sk - 20 % odmena, 11.229,00 Sk - 19 % DPH, 836,00 Sk náhrada hotových výdavkov + 159,00 Sk - 19 % DPH. Exekútor bol zaviazaný vrátiť pôvodnej žalobkyňi 499,00 Sk a preto mu patrí náhrada trov exekúcie vo výške 70.825,00 Sk, ako si ju uplatnil.

Žalobcovia v 1. až 8. rade v priebehu konania žiadali zaviazat' žalovaného na náhradu škody vo výške žalovanej sumy.

Podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku

(1) Ak osobitný zákon 3a) neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

(2) Exekútor ručí za škodu, ktorú spôsobili jeho zamestnanci v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona celým svojím majetkom. Zodpovednosť zamestnancov exekútora podľa občianskoprávných alebo pracovnoprávných predpisov tým nie je dotknutá.

Zodpovednosť súdneho exekútora za škodu spôsobenú činnosťou podľa Exekučného poriadku je osobitným druhom zodpovednosti za škodu. Ide o široko koncipovanú objektívnu zodpovednosť, t. j. vznik zodpovednosti nastáva bez ohľadu na zavinenie, teda bez ohľadu na to, či k vzniku škody došlo úmyselným, alebo nebanlivostným konaním zodpovedného subjektu. Predpokladmi vzniku zodpovednosti sú:

a) vznik škody,

b) protiprávne konanie alebo opomenutie exekútora, prípadne jeho zamestnanca, súvisiace s činnosťou podľa Exekučného poriadku,
c) príčinná súvislosť medzi týmito konaním (alebo opomenutím) a vznikom škody.

Predpoklady vzniku zodpovednosti musí preukázať poškodený. Súdny exekútor sa nemôže zodpovednosti zbaviť, t. j. neexistuje žiadny deliberačný dôvod, ktorý by vylúčil zodpovednosť, ak sú splnené predpoklady jej vzniku.

Za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti zodpovedá štát (zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Vo veci náhrady škody spôsobenej súdnym exekútorom pri exekučnej činnosti koná za štát Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Ak poškodený uplatní náhradu škody od štátu, má štát po úhrade škody regresný postih voči súdnemu exekútorovi.

V prípadoch, kedy má poškodený nárok na náhradu škody voči štátu, má súčasne daný priamy nárok na náhradu škody aj voči súdnemu exekútorovi, pričom táto zodpovednosť je spoločná a nerozdielna (analogické použitie § 438 Občianskeho zákonníka). Poškodený sa môže rozhodnúť, že uplatní škodu iba voči štátu alebo iba voči súdnemu exekútorovi, prípadne nie je vylúčené, aby škodu uplatňoval súčasne od oboch subjektov. Použitý výraz v § 33 ods. 1 „ak osobitný zákon neustanovuje inak“ neznamena, že poškodený nemá priamy nárok voči súdnemu exekútorovi, ak má nárok na náhradu škody voči štátu. Zákon č. 514/2003 Z. z., na ktorý § 33 ods. 1 odkazuje v poznámke pod čiarou, totiž nemá žiadne ustanovenia vylučujúce priamu zodpovednosť súdneho exekútora voči poškodenému.

V Zákone č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú upravené orgány, ktoré konajú v mene štátu. K nim patrí aj súdny exekútor, ak spôsobil škodu pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa Exekučného poriadku. Súdny exekútor ako fyzická osoba sa považuje za orgán verejnej moci a exekučná činnosť je výkonom verejnej moci. V rámci exekučnej činnosti prichádza do úvahy zodpovednosť exekútora za nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup.

Žalobcovia v 1. až 8. rade si nároky na náhradu škody neuplatňovali voči štátu podľa § 3 ods. 1 Zákona 514/2003 Z.z. v spojení s § 15 a 16 citovaného zákona. Škodu si uplatnili priamo voči žalovanému ako exekútorovi, pričom nároky na náhradu škody voči exekútorovi sú upravené v ustanovení § 33 Exekučného poriadku.

Žalobcovia v 1. až 8. rade teda boli povinní v konaní preukázať, že im vznikla škoda - tvrdili, že škodou je suma 2470,92 €, ktorú si neoprávnene ponechal žalovaný ako trov exekúcie, aj keď na ňu nemal nárok. Zároveň bolo povinnosťou žalobcov v 1.až 8.rade preukázať protiprávne konanie žalovaného ako exekútora počas vykonávania exekúcie a zároveň príčinnú súvislosť medzi škodou, ktorá im mala vzniknúť a protiprávnym konaním žalovaného.

Súd dospel k záveru z vykonaného dokazovania, že žalobcovia nepreukázali základné zložky nároku na náhradu škody a teda nepreukázali, že by im vznikla škoda a že by sa žalovaný dopustil protiprávneho konania, ktoré by malo príčinnú súvislosť so vznikom škody.

Ako bolo uvedené vyššie, žalovaný si ponechal sumu 2350,95 € dôvodne (nárok mal na 2350,99 €), nakoľko na takúto sumu mal nárok z titulu trov exekučného konania (o sume 16,56 €, ktorú si ponechal nad zákonný nárok, už bolo právoplatne rozhodnuté) a preto súd konštatuje, že žaloba žalobcov v 1. až 8. rade na zaplatenie sumy 2470,92 € bola nedôvodná a preto ju súd zamietol.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Žalobcovia v 1. až 8. rade sa v konaní domáhali zaplatenia sumy 2470,92 € a súd im priznal 16,56 € a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaný teda bol neúspešný v konaní len v pomerne nepatrnej

časti a preto mu patrí náhrada trov konania v plnej výške, kde základná sadzba tarifnej odmeny sa vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia, teda v prejednávanej veci z výšky zamietavej časti žaloby, čo predstavuje 2454,36 €. Hodnota jedného úkonu v súlade s § 10 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov predstavuje 101,25 €.

Žalovanému patrí náhrada trov konania nasledovne:

Dátum Úkon Hodnota úkonu + Režijný paušál Spolu
22.8.2011 prevzatie a príprava zastúpenia 101,25 € + 7,41 € 108,66 €
31.8.2011 dovolanie 101,25 € + 7,41 € 108,66 €
11.6.2014 účasť na pojednávaní 101,25 € + 8,04 € 109,29 €
SPOLU: 326,61 €
SPOLU s DPH 20 % 391,93 €

Náhrada za stratu času:

Účasť na pojednávaní 11.6.2014, Košice - Rožňava a späť, 6 začatých polhodín x 13,40 € = 80,40 € + 20 % DPH vo výške 16,08 € = 96,48 €.

Hotové výdavky:

Cestovná náhrada za pojednávanie dňa 11.6.2014, Košice - Rožňava a späť, 136 km x 0,183 € (základná náhrada) = 24,89 € + 18,79 € náhrada za PHM (spotreba 9,3 L/100 km/1,486 € /1L) = 43,68 € + 20 % DPH 8,74 € = 52,42 €.

Súdny poplatok za dovolanie: 294,50 €.

Priznané trovy právneho zastúpenia sú v súlade s Vyhláškou 655/2004 Z.z. Žalovaný si v základnom konaní trovy neuplatnil, ale tieto si uplatnil až za dovolacie konanie a následné konanie pred súdom I. stupňa a preto len v tejto časti boli priznané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.